

L'ANC en la cruïlla

El 14 de maig s'elegirà el secretariat nacional de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) que triarà el president de l'entitat. Un equip liderat per Agustí Alcoberro, Antonio Baños, Liz Castro i Quim Torra vol tornar l'Assemblea “als seus orígens”. Una operació perquè Jordi Sánchez no repeteixi a la presidència de l'ANC.

Reportatge d'Àlex Milian

L'actual president de l'ANC es tornarà a presentar a les eleccions al secretariat nacional i, en conseqüència, si surt elegit –com és més que previsible– podrà tornar a optar a la presidència d'aquesta entitat que és posteriorment elegida entre els 75 membres del secretariat. Però aquesta possibilitat es complica amb l'aparició d'un equip de candidats al mateix secretariat nacional a favor dels canvis: no es manifesten públicament contra Sánchez sinó a favor de “noves línies de futur”. I asseguren que no tenen candidat, però porten a les seves files un nom que s'ha escampat com a possible candidat tot i que ell ho desmenteix, Antonio Baños, i dos dels membres del secretariat nacional més votats a les eleccions de l'any passat: la més votada, l'editora i escriptora catalano-americana Liz Castro, i el tercer més votat, l'historiador Agustí Alcoberro. Tots dos van rebre més vots que Sánchez (que va quedar quart) en la votació de les llistes nacional i territorials al secretariat nacional però Sánchez va aconseguir la presidència ja que va obtenir més vots de membres del secretariat.

Alcoberro, Baños i Castro, amb 19 persones més, signaven la setmana passada un manifest conjunt al digital *El Món* titulat “Un país per viure lliures; viure lliures per un país”, un escrit que no citava l'ANC ni cap nom propi; només prometia fidelitat a tres eixos: “Responsabilitat: Treballar per eixamplar la majoria social per la independència i compartir la idea d'un país millor amb tothom”; “Confiança: Preparar-nos per afrontar amb èxit els reptes de la transició”, i “Futur: Recuperar el protagonisme de la Societat Civil com a punta de llança de l'independentisme cívic.” Si s'ha de “recuperar” vol dir que s'havia perdut.

En uns termes semblants, explica Agustí Alcoberro a EL TEMPS, els objectius del manifest: “No és un manifest contra ningú sinó que més aviat planteja quines són les línies de futur de l'Assemblea, sobretot quan cal tornar a l'origen, a un sentit de govern col·legiat, que és el que pertoca a una assemblea.”

Tornar a l'origen vol dir que l'Assemblea s'ha desviat? Alcoberro respon que sí sense personalitzar les culpes

Jordi Sánchez, amb tres opositors, en una imatge d'arxiu. D'esquerra a dreta, Liz Castro, Quim Torra, Jordi Sánchez i Josep Sabaté.

sinó contextualitzant l'actual moment: “L'Assemblea actual és molt diferent del que havia estat l'Assemblea perquè ens hem trobat en un context que hi ha hagut tres eleccions, un cicle electoral complet, i lògicament els partits polítics han estat més protagonistes. El resultat de tot plegat és un escenari inèdit que és que tenim, per primera vegada, una majoria parlamentària que es proclama independentista i un Govern amb el compromís d'avançar cap a la República Catalana –i fins i tot té uns límits marcats. Aquest tipus de situacions fa que l'Assemblea, que va néixer per arribar aquí, s'hagi de repensar. Jo, com a historiador, crec que repensar vol dir tornar als orígens, plantejar-nos quina és l'essència, i adequar-la a una realitat que, objectivament, és nova. Lluitàvem per tenir majoria independentista i un Govern independentista. Això ja ho tenim. Ara hem de veure quin paper correspon a l'Assemblea tenint un Govern independentista”.

Els autors del manifest fan palesa una certa decepció entre molts militants de l'ANC d'un any ençà. Un militant d'una

sectorial de l'ANC que es va donar de baixa fa uns tres mesos explica a EL TEMPS aquest sentiment: "L'Assemblea funciona bé si es deixa treballar les assemblees territorials i les sectorials i es dóna suport a les seves iniciatives, però ara s'escoltava poc a les territorials i els càrrecs nomenats per la direcció estaven molt allunyats". Segons aquest testimoni, l'organització s'havia tornat "més vertical" i "allunyada": "Ens posaven un coordinador de la sectorial, feia un discurset i ja no el tornàvem a veure més. De sobte veies que ja tenia un altre càrrec. Al cap d'uns mesos venia un nou coordinador, feia un discurset i ja l'has vist prou".

Aquesta percepció sembla haver-la recollit l'equip de Castro, Alcoberro i Baños, en el qual també hi ha l'ex-president d'Òmnium Cultural, Quim Torra, i el president de la Comissió de la Dignitat, Pep Cruanyes.

Un altre militant de l'ANC explica a EL TEMPS que allò que més el decep de l'Assemblea és que "s'hi han traslladat les batalles polítiques entre Convergència i Esquerra", que "trenquen la unitat que ha de tenir l'assemblea". En aquest

sentit crítica que s'hagi votat sobre la candidatura conjunta a unes generals i el resultat hagi estat contrari: "L'Assemblea ha de demanar la unitat de tots els partits a favor de la independència. Si després no volen anar-hi junts, és problema seu, però com a ANC hem d'exigir i afavorir la unitat". Aquest militant seria totalment contrari a un candidat com Baños, "que s'ha presentat de cap de llista d'un partit. Tant se val que es presentés com a independent i les seves relacions amb la CUP hagin canviat perquè només fa vuit mesos que n'era el candidat". No entén que "alguns considerin Jordi Sànchez un home de Convergència, quan venia d'Iniciativa, i ara vulguin proposar de candidat en Baños". També afirma que a les assemblees de l'ANC del seu barri "no hi ha pràcticament presència de la CUP".

Agustí Alcoberro assegura que, entre els 22 signants del manifest, no s'ha "parlat en cap moment de candidats". I destaca que l'equip té tots els colors polítics i cap de predominant: "Entre els signants de l'article hi ha persones afiliades a CDC, n'hi ha que estan afiliades a ERC,

n'hi ha de la CUP, i n'hi ha moltes que deuen tenir simpaties diverses però no estan afiliades a cap partit".

Tot i que algú qualifica aquesta llista com la preferida per ERC i la CUP, efectivament hi ha en Pere Grau, que va ser regidor de CDC a Tarragona, tot i que ja no hi milita.

Agustí Alcoberro defensa que el paper de l'Assemblea ha de ser diferent del dels partits per un doble motiu: "En primer lloc, l'ANC no ha de ser una corretja de transmissió d'un determinat partit polític –i, de vegades, hi havia la sospita que ho havia estat–; i, dues, l'ANC no ha de ser un partit polític. A l'ANC hi ha d'haver més: més ERC, més Convergència, més CUP, més independents, més de tot, i tots pensant en l'Assemblea. Jo he signat aquest manifest perquè volem tots plegats deixar-nos de discussions que no ens corresponen –i corresponen, per exemple– al Parlament. I posar-nos d'acord en allò que és important per a un moviment civil i social com el nostre com pot ser la mobilització social i l'eixamplament de la base de l'independència". ●